

**Magiczny
Kraków**

Max Ernst. Kochanek wyobraźni

2013-10-28

Od wtorku, 22 października, w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha (ul. M. Konopnickiej 26) można oglądać wystawę książek i grafik Maxa Ernsta. Projekt, zorganizowany przez Dom Norymberski w Krakowie oraz Mangghę we współpracy z Institut für Auslandsbeziehungen ze Stuttgartu, odbywa się w ramach Międzynarodowego Festiwalu Literatury im. Josepha Conrada. Zapraszamy!

Max Ernst należy do tych artystów, którym zawdzięczamy najwspanialsze dzieła edytorskie ubiegłego stulecia. Przygotowana przez Institut für Auslandsbeziehungen wystawa ilustracji książkowych i grafik Maxa Ernsta prezentuje 196 grafik, które ten wybitny artysta wykonał do dzieł m.in. Paula Eluarda, Tristana Tzary, Hansa Arpa, Franza Kafki, Kurta Schwittersa, Antonina Artauda, Lewisa Carrola i tekstów André Bretona, przywódcy ruchu i autora manifestu surrealistycznego. Ekspozycja dokumentuje przede wszystkim prace Ernsta z epoki surrealizmu, ale obejmuje także czas dadaizmu oraz pojedyncze grafiki z późniejszego okresu zdominowane zostały przez elementy kubistyczne i geometryczne. Obok tradycyjnych litografii pojawiają się kolaże, frotáže, grataże i fotogramy.

Urodzony w 1891 r. w Brühl koło Kolonii Max Ernst był jednym z najwybitniejszych artystów XX wieku, którego dzieło kształtowały różne kultury, języki i miejsca pobytu. W 1908 r. rozpoczął studia filozoficzne w Bonn, gdzie zaprzyjaźnił się m.in. z Hansem Arpem. Po wybuchu I wojny światowej został zmobilizowany. W Kolonii Ernst stał się jednym z najbardziej znanych dadaistów. Zaprezentowane na berlińskich Międzynarodowych Targach Dada w 1920 r. kolaże zwróciły nań uwagę André Bretona, który zaprosił go do Paryża. W roku 1924, po oficjalnym powstaniu surrealizmu, Ernst przystąpił do ruchu, z którego był potem dwukrotnie wykluczany (w 1938 r. i 1954 r.). W 1937 r. jego praca znalazła się na zorganizowanej przez Nazistów wystawie o „sztuce zdegenerowanej”. Po wypowiedzeniu przez Francję wojny hitlerowski Niemcom został internowany. Uwolniono go dzięki staraniom francuskich przyjaciół m.in. Paula Eluarda. W obawie przed aresztowaniem przez drugą stronę wojennego konfliktu wyjeżdża do USA. Do Europy powrócił w 1953 r., dwa lata później otrzymał Złotego Lwa na weneckim Biennale. W 1961 r. nowojorskie Museum of Modern Art organizuje retrospektywną wystawę artysty, kolejne odbywają się w Muzeum Guggenheima i Grand Palais w Paryżu. Artysta zmarł 1 kwietnia 1976 r.

[Program wydarzeń towarzyszący wystawie...](#)